

Република Србија
УПРАВНИ СУД
14. У 7329/10 (2009)
24.12.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Вукицом Латинић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца РМ из С, Улица ... , против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Н. С., ради поништаја решења туженог органа број ... од ... године, у предмету наплате судске таксе, у нејавној седници већа одржаној дана 24.12.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ **УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионални центра НС, број ... од ... године

Образложење

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена проштићив решења Министарства финансија, Пореске управе, Филијале С. бр. ... од ... године, којим је наложено тужиоцу, као таксеном обвезнику, да у року од 15 дана од дана пријема решења изврши уплату редовне и казнене

судске таксе, у износима одређеним диспозитивом тог решења.

Тужени је у одговору на тужбу, остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010 године, на основу члана 89. и члана 90.став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29.став 1. истог Закона.

По цени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, поступајући на основу чл. 77. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је нашао да је правилно поступио првостепени орган када је тужиоцу првостепеним решењем наложио уплату редовне и казнене судске таксе, правилном применом одредбе чл. 40. Закона о судским таксама ("Службени гласници РС", бр. 28/94... 61/05), јер је евидентно да је тужиоцу уредно уручена судска опомена за плаћање судске таксе, коју је он одбио да прими, а из судског обавештења, које представља законом прописани акт за поступање пореског органа, произлази да тужилац дугује судску таксу у износима означеним првостепеним решењем. При том тужени орган констатује да је уз поднесак Општинског суда у Сенти посл. бр.П 32/07 од 30.01.2008. године, приложена судска опомена за плаћање таксе у готовом и повратница на којој је у службеној белешци достављача наведено да је тужилац, као таксени обвезник, дана ... године у ... часова, у С., у Улици ... , одбио преузимање судске опомене за плаћање судске таксе у готовом по посл. бр. П32/07, као и да му је том приликом остављено обавештење.

По оцени Управног суда, изложени наводи и закључак туженог органа за сада се не могу прихватити као правилни.

Ово због тога што се у списима предмета налази фотокопија доставнице са ознаком списа посл. бр. П32/07, на коју се првостепени и тужени орган позивају као на доказ о уредном уручењу опомене тужиоцу, а на полеђини ове доставнице руком је исписан текст на мађарском језику, без превода на српски језик, као језик у службеној употреби, па се из садржине овог текста не може проверити тврдња пореских органа да је тужилац одбио пријем опомене. Испод овог текста печатом је отиснута службена белешка у којој је констатовано да је дана ... године у ... часова на адреси ... за лице МР остављено обавештење у смислу чл. 136. ст. 2. Закона о парничном поступку.

Поступање достављача код одбијања пријема писмена, за које је обавезно лично достављање, прописано је одредбом чл. 138. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04). Према овој одредби закона, кад лице коме је писмено упућено, односно одрасли члан његовог домаћинства, односно овлашћено лице или запослени у државном органу или правном лицу, без законског разлога одбије да прими писмено, достављач ће га оставити у стану или просторијама где односно лице ради, или ће писмено прибити на врата стана или просторије, а на доставници ће забележити дан, час и разлог одбијања пријема, као и место где је писмено остављено и тиме се сматра да је достављање извршено.

Како из садржине доставнице, на коју се порески органи позивају као на доказ о уручењу судске опомене за плаћање судске таксе тужиоцу, не произлази да је достављач поступио на начин прописан цитираном одредбом чл. 138. Закона о парничном поступку, Управни суд налази да се за сада не може прихватити тврдња пореских органа да је опомена за плаћање судске таксе тужиоцу уредно уручена.

У поновном поступку тужени орган је у обавези да, уз учешће тужиоца, на основу веродостојних доказа несумњиво утврди да ли је и када тужиоцу уручена опомена за плаћање судске таксе и, на основу таквог утврђеног чињеничног стања, оцени испуњеност услова из чл. 40. Закона о судским таксама за доношење првостепеног решења.

Са изнетих разлога, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде,

применом одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), с тим што су правна схватања и примедбе Управног суда у погледу поступка, изнети у овој пресуди, обавезни за тужени орган, у смислу чл. 61. истог закона

**ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 24.12.2010 године, 14. У 7329/10 (2009)**

**Записничар
Вукица Латиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Обрад Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП